

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2014. október 7.
(OR. en)

14009/14

**Intézményközi referenciaszám:
2014/0286 (NLE)**

**CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 7**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2014. október 7.
Címzett:	Uwe CORSEPIUS, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2014) 617 final
Tárgy:	javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények meghatározásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2014) 617 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2014) 617 final

Brüsszel, 2014.10.6.
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és
tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények
meghatározásáról**

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Tanács és a Parlament által 2009. április 22-én elfogadott éghajlat-változási és energiaügyi csomag az üvegházhatású gázok kibocsátásának 20%-os csökkentését tűzte ki célul 2020-ig. A csomag tartalmazta a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv¹ felülvizsgálatát is.

A felülvizsgált irányelv arra kötelezi a forgalmazókat², hogy a megfelelési időszak végéig, 2020-ig 6%-kal csökkentsék a közúti gépjárművekben és a nem közúti önjáró munkagépekben használt tüzelőanyagok és (villamos) energia teljes élettartamra vonatkozó ÜHG-kibocsátási intenzitását. Ez a célkitűzés megkönnyíti a tagállamok kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó céljainak teljesítését is. Ezt az új elemet az irányelv 7a. cikke határozza meg, amely az uniós jogszabályokban hatékonyan érvényre juttatja az „alacsony szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagokra vonatkozó szabványt”. Az irányelv ezenfelül kötelezi a forgalmazókat, hogy a 2011-től kezdve jelentésben tájékoztassák az egyes tagállamok által meghatározott hatóságokat többek között az általuk forgalmazott tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitásáról.

A 6%-os csökkentés valószínűleg a bioüzemanyagok és a villamos energia nagyobb mértékű használatával, valamint a fosszilis tüzelőanyagok nyersanyagának kitermelését kísérő fáklyázás és lefűvadás csökkentése révén teljesülni fog.

Az irányelv a 7a. cikk (5) bekezdése szerint kötelezi a Bizottságot, hogy – ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás keretében – hozzon meg a 7a. cikk megvalósításához szükséges minden intézkedést. Ennek érdekében a Bizottság felhatalmazást kapott az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követését és csökkentését célzó mechanizmussal kapcsolatos végrehajtási intézkedések elfogadására. A Bizottság különösen az alábbiakra vonatkozó javaslattételre kapott felhívást:

- a nem biológiai forrásból származó tüzelőanyagok és egyéb energiaforrások ÜHG-kibocsátásának számítási módszere (a bioüzemanyagok ÜHG-kibocsátásának számítására vonatkozó elemeket az irányelv IV. melléklete már tartalmazza);
- a fosszilis tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitása alapértékének számítási módszertana, amely érték referenciaként használható a célkitűzésnek való megfelelés méréséhez;
- az elektromos járművekben használt villamos energia ÜHG-kibocsátási intenzitásának számítása és ellenőrzése;
- annak a követelménynek az érvényesítéséhez szükséges valamennyi szabály, amely egy vagy több tagállam kettő vagy több forgalmazója számára lehetővé teszi az ÜHG-kibocsátási intenzitás közös jelentéstételét;

¹ 2009/30/EK irányelv, HL L 140., 2009.6.5., 88. o.

² A tüzelőanyagok vagy villamos energiának a jövedéki adófizetési kötelezettség megállapításának helyén való áthaladásáért felelős jogi személy, pl.: olajfinomító.

- a 7a. cikk végrehajtásához szükséges minden egyéb rendelkezés.

Ez az irányelvtervezet a fentiekben ismertetett öt elem mindegyikével foglalkozik.

A 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (1) bekezdése meghatározza a forgalmazók jelentéstételi kötelezettségeit. Ezeket kiegészítik bejelentendő adatok harmonizált meghatározásai és az EU-ban fogyasztott tüzelőanyagok ÜHG-teljesítményével kapcsolatosan a tagállamok által a Bizottságnak történő jelentéstételre vonatkozó követelmények. Ezek a jelentéstételi követelmények lehetővé teszik különösen a 98/70/EK irányelv IV. melléklete C. részének 19. pontjában és a 2009/28/EK irányelv V. melléklete C. részének 19. pontjában leírt fosszilisüzemanyag-komparátor frissítését, és elősegíti a 98/70/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdése és 9. cikkének (2) bekezdésében előírt jelentéstételt.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Az irányelvtervezetben kezelni kívánt kérdésekre összpontosító nyilvános konzultáció³ 2009 júliusában indult. 2010 januárjában találkozóra került sor, amelyen az érdekelt felek közül a fosszilis tüzelőanyagokkal és a bioüzemanyagokkal foglalkozó iparágak képviselői, a tagállamok és a nem kormányzati szervezetek vettek részt. 2010 márciusában a Bizottság szolgálatai az irányelvtervezet létrehozásának céljával egy vitaanyagot vitattak meg a tagállamokkal. E javaslat kidolgozásához a Bizottság a korábbiakban említetteken túl még az alábbi munkákra hagyatkozott:

- a JEC-nél folyó munka és a JEC „well to wheels” (teljes üzemanyagciklus) tanulmánya⁴;
- a természetes bitumenről szóló Brandt-tanulmány⁵;
- az olajpaláról szóló Brandt-tanulmány⁶;
- az ICCT egyéb nyersolajokról szóló tanulmánya⁷.

Dr. Brandt munkáját külső szakértői értékelésnek vetették alá, melynek eredményeit a 2011. május 27-én tartott nyilvános ülés⁸ keretében vitatták meg az érdekelt felekkel. Az ICCT munkája szintén szakértői értékelés tárgyát képezte, melynek eredményeit a 2014. február 20-án tartott nyilvános ülés⁹ keretében vitatták meg az érdekelt felekkel.

2013-ban, a közúti gépjárművekben használt nem biológiai eredetű tüzelőanyagok és villamos energia ÜHG-kibocsátásával kapcsolatos számítási módszer harmonizálásával foglalkozó

³ A kérdések és a válaszok megtalálhatók a <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp> oldalon.

⁴ A JEC konzorciumot a JRC, az EUCAR és a CONCAWE alkotja. Így a munkában a Bizottság, valamint az EU gépjárműipara és olajipara vesz részt. http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4dcb-b2d6-e7e7ba59d8c3>.

⁷ A Tiszta Közlekedés Nemzetközi Tanácsa (ICCT). <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>.

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>.

irányelvtervezetről¹⁰ a tüzelőanyagokkal foglalkozó bizottsággal folytatott eredménytelen megbeszélések követően a Bizottság hatásvizsgálatot készített az összes javasolt végrehajtási lehetőség vizsgálatára. A vizsgálat alapjául szolgáló megközelítést két, 2012. december 20-án és 2013. április 15-én az érdekelt felek bevonásával tartott munkaértekezlet során terjesztették elő¹¹.

Ezzel párhuzamosan a Bizottság megpróbálta megállapítani, hogy az iparág megkívánja-e szabályok kialakítását olyan forgalmazók számára, akik a célkitűzéseket közösen tudnák teljesíteni. Az erre irányuló többszöri felkérés ellenére az iparág nem szolgált válasszal. Ez alapján a Bizottság megállapította, hogy a harmonizált meghatározásokon és a jelentéstételi mechanizmuson túl pillanatnyilag nincs szükség különös szabályok megállapítására.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A nem biológiai forrásból származó tüzelőanyagok és egyéb energiaforrások ÜHG-kibocsátásának számítási módszerével foglalkozó irányelvtervezet főbb jellemzői:

- átlagos alapérték használata az egyes tüzelőanyag-típusokra vonatkozó egységnyi ÜHG-kibocsátási intenzitás kifejezésére;
- a forgalmazók által a tagállamok felé, illetve a tagállamok által a Bizottság felé történő harmonizált éves jelentéstétel az uniós ÜHG-kibocsátás csökkenésének nyomon követésére, valamint a számítási módszereknek a műszaki és tudományos fejlődésnek megfelelő frissítésére.

A kiválasztott számítási módszer és a jelentéstételi követelmények eredete

A hatásvizsgálat alapját képező munka az ÜHG-kibocsátások kiértékelt számítási módszerei pontosságának, valamint a forgalmazóknál és a tagállamoknál a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének való megfelelés kapcsán felmerülő költségeknek és adminisztratív terheknek az elemzésére összpontosít.

A pontatlan jelentéstétel aláássa az üzemanyag-minőségi irányelv ÜHG-kibocsátási intenzitással kapcsolatosan megállapított célkitűzéseinek az elérését, és szerepet játszik a forgalmazók által megtett erőfeszítések egyenlőtlen megoszlásában. A számítási módszer pontossága a választott módszertől és a számítás alapjául szolgáló adatok pontosságától függ. A nyersanyagok közötti nagyobb fokú különbségtételen alapuló módszerek pontosabb eredményekhez vezetnek. A jelentett adatok pontossága szoros összefüggésben van a nyersanyagok kitermelése és feldolgozása során keletkező kibocsátások („termelésoldali kibocsátások”) adataival is. A tüzelőanyag minőségével foglalkozó bizottsággal megvitatott intézkedéstervezetben található értékeket alátámasztó adatok¹² az Olaj- és Földgáztermelők Szövetsége önkéntes jelentésein alapulnak; ezek az adatok az Unióban finomított kőolaj kevesebb mint felét fedik le, és az importált termékekkel kapcsolatban nem szolgálnak információval. Az Unióban fogyasztott fosszilis tüzelőanyagok 60¹³–90%⁷-ának

¹⁰

<http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.dossierdetail&i4E3IvzV Ee6K7czhtRYFvHa14f3TEUr8zQzZMBeU3winlDvf1TNPofuY6ToXhDSw.>

¹¹

<https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619.>

¹²

http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

¹³

http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf.

előállításához használt nyersanyagokkal foglalkozó legújabb tanulmányok és adatok azt jelzik, hogy a teljes életciklusra vonatkozó átlagos kibocsátások megközelítőleg 5%-kal magasabbak, mint a 2011-es javaslatnak a tüzelőanyag minőségével foglalkozó bizottságnak előterjesztett adatai. Ez nagymértékben a fosszilis tüzelőanyagok jelentősen magasabb és széles skálán mozgó termelésoldali szén-dioxid kibocsátásainak tudható be. Jelentős eltérések mutatkoznak a hagyományos nyersanyagok termelésoldali ÜHG-kibocsátási intenzitásai között, valamint a nem hagyományos olajforrások kitermelése gyakran jár magasabb ÜHG-kibocsátási intenzitással. Ezért a jelentett kibocsátások pontossága a harmonizált jelentéstétel alkalmazásával nőni fog.

A számítási módszer pontossága szoros összefüggést mutat a tüzelőanyagok előállítása során felhasznált nagy kibocsátási intenzitású nyersanyagok arányával. Ezért szükséges a tüzelőanyag származására¹⁴ és beszerzési helyére¹⁵ vonatkozó jelentéstétel harmonizálása. Az ilyen jelentéstételnek ugyanakkor összhangban kell lennie a kőolaj Unióba irányuló importjának és szállításának uniós nyilvántartásával kapcsolatos meglévő uniós jogszabályokkal¹⁶.

Az e javaslat alapjául szolgáló elemzés szerint a tüzelőanyag literenkénti teljes többletköltsége az összes mérlegelt számítási módszer esetén 0,03 és 0,04 eurocent között mozog. A legnagyobb növekmény akkor jelentkezik, ha a forgalmazók az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos adatokat felhasznált nyersanyagokként, az egyes forgalmazókra vonatkozóan vagy az uniós átlag alapján kötelesek jelenteni, és nem pedig az összes nyersanyag esetében az adott tüzelőanyag-típus uniós átlaga alapján. Ebből következően az optimális megoldásnak nem szabad a forgalmazóktól az adott nyersanyagra vonatkozó ÜHG-adatok jelentését megkövetelni. Ezért a javasolt módszertan szerint a forgalmazók az egyes tüzelőanyagok uniós átlagos ÜHG-kibocsátási intenzitását kötelesek jelenteni.

A 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (4) bekezdése alapján a forgalmazók közösen is teljesíthetik a 6%-os csökkentési követelményt, valamint a 98/70/EK 7a. cikke (5) bekezdésének c) pontja megengedi az ennek az érvényesítéséhez „szükséges minden szabály” megállapítását. Ezért helyénvaló harmonizálni a forgalmazók azonosításának, a forgalmazott tüzelőanyag vagy energia mennyiségének, típusának, beszerzési helyének és a származásának meghatározását, elősegítve ezzel a közös jelentéstételi rendszer használatát a közös jelentést benyújtani kívánó, különböző tagállamokban működő forgalmazók számára. Továbbá a határon átnyúló, közös forgalmazói jelentéstétel kétszeres beszámítását elkerülendő harmonizálni kell a tagállami jelentéstételt, hogy az egy vagy több tagállam kettő vagy több forgalmazója által alkotott csoport bármely forgalmazójával kapcsolatos kötelező információk rendelkezésre álljanak az összes érintett tagállami hatóság számára.

¹⁴ Meghatározása: a nyersanyag kereskedelmi neve. A kőolajakkal kapcsolatos adatok jelentése jelenleg a 2964/95/EK tanácsi rendelet alapján történik, az adatokat a kereskedelmi név kivételével – szigorú titoktartási intézkedések mellett – negyedévente továbbítják a Bizottságnak. Egy nem leíró „megjelölés” jelentése is kötelező. A kereskedelmi név pontosabb leírást biztosít, amely szélesebb körben ismert, valamint könnyebb az ÜHG-kibocsátásokhoz kötni. Ez okból a végrehajtási intézkedés meghatározza majd a széles körben használt kőolajak kereskedelmi neveinek listáját.

¹⁵ Meghatározása: a feldolgozóüzem szerinti ország és a feldolgozóüzem neve. A tagállamok a vámjogszabályok segítségével már jelenleg is beszerzik ezeket az adatokat. A 450/2008/EK rendelet 37. cikke kifejezetten engedélyezi a termékek származási országára vonatkozó bármely szükséges adat bekérését. A meghatározás szerint a származás az a hely, ahol a termék utoljára alapvető átalakításon ment keresztül. A tüzelőanyagokra vonatkozó átalakítások meghatározásait a 2454/93/EGK bizottsági rendelet 14. és 15. melléklete tartalmazza.

¹⁶ A Tanács 2964/95/EK rendelete a kőolaj importja és szállítása közösségi nyilvántartásának bevezetéséről; HL L 310., 1995.12.22., 5. o.

Helyénvaló, hogy a tagállamok az adminisztratív terhek csökkentése érdekében lehetővé tegyék a forgalmazók számára, hogy egyéb, uniós vagy tagállami jogszabályok alapján gyűjtött adatokat használjanak a jelentésükhöz abban az esetben, ha a jelentéstétel megfelel a IV. mellékletben meghatározott követelményeknek. Ilyen uniós jogszabály például, de nem kizárólag a 2008/118/EK tanácsi irányelvnek a jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához kapcsolódó számítógépes eljárások tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2009. július 24-i 684/2009/EK bizottsági rendelet¹⁷, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet¹⁸, az energiasztatistikáról szóló 1099/2008/EK rendelet¹⁹, a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ és annak a későbbiekben kiadott végrehajtási aktusai, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások létrehozásáról szóló, 2007. július 18-i 2007/589/EK bizottsági határozat²¹, valamint a kőolaj importja és szállítása közösségi nyilvántartásának bevezetéséről szóló 2964/95/EK tanácsi rendelet.

Pénzügyi hatások

A hatásvizsgálat az uniós iparág versenyképességét is tárgyalja. A vállalkozásokat (beleértve a finomítókat is) befolyásoló jelentős hatás nem várható. Ez abból a tényből fakad, hogy a hatásvizsgálat alapján az üzemanyagárak várható emelkedése elhanyagolható, valamint valószínűsíthető az összes felmerülő költség áthárítása.

¹⁷ HL L 197., 2009.7.29., 24. o.

¹⁸ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

¹⁹ HL L 304., 2008.11.14., 1. o.

²⁰ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

²¹ HL L 229., 2007.8.31., 1. o.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²² és különösen annak 7a. cikke (5) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A nem biológiai forrásokból származó tüzelőanyagok és más energiaforrások ÜHG-kibocsátására vonatkozó, a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (5) bekezdése alapján megállapítandó számítási módszernek megfelelő pontosságú jelentéstételt kell eredményeznie ahhoz, hogy a Bizottság kritikai szempontból értékelhesse a forgalmazóknak a 98/70/EK irányelv 7a. cikke (2) bekezdése szerinti kötelezettségeknek való megfelelését. A számítási módszernek pontos mérést kell biztosítania, kellően ügyelve a kapcsolódó adminisztratív követelmények összetettségére. Ugyanakkor ösztönöznie kell a forgalmazókat az általuk forgalmazott tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitásának csökkentésére. Gondosan kell mérlegelni a módszertan hatását az uniós olajfinomítókra. Ezért a számítási módszernek az adott tüzelőanyag-forrásra jellemző iparági átlagértéket képviselő átlagos ÜHG-kibocsátási intenzitásokon (a továbbiakban: „átlagos alapértékek”) kell alapulnia. Ennek előnye, hogy csökkenti a forgalmazók és a tagállamok adminisztratív terhet. Pillanatnyilag nem indokolt, hogy a javasolt módszer a tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitását a nyersanyagok forrása alapján különböztesse meg, mivel ez hatással lenne bizonyos uniós finomítók jelenlegi beruházásaira.
- (2) A 2003/61 bizottsági ajánlás szerinti, tüzelőanyag-forgalmazóként működő kis- és középvállalkozások (kkv-k) jelentéstételi követelményeit a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (1) bekezdése által megengedett legalacsonyabb mértékűre kell csökkenteni. Hasonlóképp, az EU-n kívül finomított benzint és dízelt forgalmazó importőröket nem indokolt az ilyen tüzelőanyagok előállításához használt kőolajok forrásával kapcsolatos részletes adatszolgáltatásra kötelezni, mivel lehetséges, hogy ezek az adatok nem állnak rendelkezésre, vagy nehéz azokat beszerezni.

²² HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

- (3) Az üvegházhatású gázok kibocsátása további csökkentésének ösztönzése érdekében a forgalmazók teljes életciklusra számított ÜHG-kibocsátásának számítása során be kell számítani azokat a termelési oldalon – például fáklyázás és lefűvátás során – megvalósított kibocsátáscsökkentéseket, amelyeknek a forgalmazók a jóváírását kérik. A tüzelőanyag-forgalmazók számára a termelési oldalon történt kibocsátáscsökkentések jóváírása igénylésének megkönnyítése érdekében meg kell engedni különböző kibocsátási rendszereknek a kibocsátáscsökkentések számításához és hitelesítéséhez való alkalmazását. Csak a 7a. cikk (5) bekezdésének b) pontja szerinti alapkövetelmények megállapítási időpontja után, tehát 2011. január 1. után induló termelésoldali csökkentési projektek lehetnek jogosultak.
- (4) Az üvegházhatású gázok súlyozott átlagos alapértékei egyszerű módszert kínálnak a forgalmazók számára az általuk forgalmazott tüzelőanyag ÜHG-tartalmának meghatározására. Az uniós kőolajkínálatot megjelenítő ilyen értékeket *többek között* a JEC konzorcium „Well to Wheel” jelentése (4. változat), a dr. A. Brandt által az Európai Bizottság felkérésére a természetes bitumenekről és olajpaláról készített tanulmányok, valamint a Tiszta Közlekedés Nemzetközi Tanácsa által az Európai Bizottság számára végzett, az EU-ban fogyasztott kőolaj előállításához kötődő ÜHG-kibocsátás becslésével kapcsolatos, termelésoldali kibocsátásokkal foglalkozó munkája tartalmaz.
- (5) Az üvegházhatású gázok kibocsátásának a kőolajból és földgázból származó, termelésoldali kibocsátásokkal összefüggő csökkentését a nemzetközi szabványokban, különösképp az ISO 14064, ISO 14065 és ISO 14066 szerint meghatározott alapelvekkel és szabványokkal összhangban szükséges megbecsülni és ellenőrizni.
- (6) A 98/70/EK irányelv 7a. cikke (5) bekezdésének b) pontja az Unióban 2010-ben felhasznált nem biológiai eredetű tüzelőanyagok összesített ÜHG-kibocsátási intenzitásának megállapítására szolgáló módszer kialakítását írja elő („tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelmények”). Az alapkövetelmény alapját a dízel, benzin, nem közúti használatú gázolaj, cseppfolyós PB-gáz és sűrített földgáz mennyiségeinek kell képeznie, amely mennyiségek megállapítása az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye részére 2010-ben hivatalosan jelentett adatok felhasználásával történik. A tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelmények nem lehetnek azonosak a bioüzemanyagokból származó üvegházhatású gázok terén elért csökkentések számításához használandó fosszilisüzemanyag-komparátorral, amelynek továbbra is a 98/70/EK irányelv IV. mellékletében meghatározott értéknek kell maradnia.
- (7) Mivel a vonatkozó fosszilizüzelőanyag-keverék összetétele egyik évről a másikra csak kis mértékben változik, a fosszilis tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitásának évek közötti összesített eltérése szintén alacsony lesz. Ezért helyénvaló, hogy a tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelmények a tagállamok által az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye részére jelentett 2010. évi átlagos uniós fogyasztási adatain alapuljanak.
- (8) A tüzelőanyagokra vonatkozó 2010. évi alapkövetelményeknek átlagos termelésoldali ÜHG-kibocsátási intenzitást, valamint a fosszilis tüzelőanyagokra vonatkozó átlagos komplex olajfinomítóbéli ÜHG-kibocsátási intenzitást kell tükrözniük. Ezért az alapkövetelményeket a megfelelő tüzelőanyagok alapértékeiből kell számolni. A tüzelőanyagokra vonatkozó alapértékeknek változatlanoknak kell maradniuk a 2020-ig

tartó időszakban annak érdekében, hogy biztosítsák a szabályozási biztonságot a forgalmazók számára az általuk forgalmazott tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitásának csökkentésére vonatkozó követelmények terén.

- (9) A 98/70/EK irányelv 7a. cikke (5) bekezdésének d) pontja az elektromos közúti járművek hozzájárulásának kiszámítására vonatkozó módszer bevezetéséről is rendelkezik. A szóban forgó cikk rendelkezései szerint a módszernek összhangban kell lennie a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²³ 3. cikkének (4) bekezdésével. Az összhang biztosítása érdekében a hajtáslánc hatékonysága tekintetében ugyanazt a kiigazítási tényezőt kell alkalmazni.
- (10) A közúti közlekedésben való felhasználás céljából forgalmazott villamos energiát a forgalmazók a tagállamoknak tett éves jelentéseik részeként jelenthetik a 98/70/EK irányelv 7a. cikke (1) bekezdésének rendelkezései szerint. Az adminisztratív költségek korlátozása érdekében helyénvaló, hogy a módszertan a forgalmazók általi jelentéstétel céljából az adott elektromos közúti gépjármű vagy motorkerékpár villamosenergia-fogyasztásának becsült, mintsem ténylegesen mért értékét vegye alapul.
- (11) Helyénvaló, hogy a jogszabály részletes megközelítést tartalmazzon az olyan bioüzemanyagok mennyiségének és ÜHG-kibocsátási intenzitásának a becsléséhez, amelyek esetén egy bioüzemanyag és egy fosszilis tüzelőanyag ugyanazon folyamat során kerül feldolgozásra. Speciális módszer megállapítása szükséges, mivel a növényi olajok fosszilis tüzelőanyaggal együtt történő hidrogénes kezelése során keletkező bioüzemanyag mennyisége nem mérhető. A 98/70/EK irányelv 7d. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az irányelv 7a. cikkének és a 7b. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a teljes életciklusra vonatkozó ÜHG-kibocsátás számításának ugyanazzal a módszertannal kell történnie. Ezért az ÜHG-kibocsátások elismert önkéntes rendszerekkel történő tanúsítása mind a 98/70/EK irányelv 7a. cikke, mind 7b. cikkének (2) bekezdése esetében érvényes.
- (12) A 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (1) bekezdésében megállapított kötelező forgalmazói jelentéstételt indokolt kiegészíteni a jelentésben szereplő adatok harmonizált formátumával és meghatározásaival. Az adatok meghatározásainak harmonizációja szükséges az egyes forgalmazók jelentéstételi kötelezettségeivel összefüggő ÜHG-kibocsátási intenzitás számításának hatékony végrehajtásához, mivel az adatok szolgáltatják a 98/70/EK irányelv 7a. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerint harmonizált módszer kulcsfontosságú bemenetét. Ezek az adatok a forgalmazó azonosítóját, valamint a forgalomba hozott tüzelőanyag vagy energiaforrás mennyiségét és típusát tartalmazzák.
- (13) A 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (1) bekezdésében leírt kötelező forgalmazói jelentéstételt indokolt kiegészíteni harmonizált jelentéstételi követelményekkel, a jelentéstétel formátumával, valamint az Unióban fogyasztott tüzelőanyagok ÜHG-teljesítményével kapcsolatosan a Bizottság részére történő tagállami jelentéstételt szolgáló meghatározásokkal. Ezek a jelentéstételi követelmények különösen azért, hogy lehetővé teszik a 98/70/EK irányelv IV. melléklete C. részének 19. pontjában és a 2009/28/EK irányelv V. melléklete C. részének 19. pontjában leírt

²³

Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/28/EK irányelve a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

fosszilisüzemanyag-komparátor frissítését, elősegítik a 98/70/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdésében és 9. cikkének (2) bekezdésében előírt jelentéstételt, továbbá elősegítik a számítási módszernek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítását, biztosítják hogy az megfeleljen a rendeltetésének. Ezek az adatok a forgalomba hozott tüzelőanyag vagy energiaforrás mennyiségét és típusát, beszerzési helyét és származását tartalmazzák.

- (14) Helyénvaló, hogy a tagállamok az adminisztratív terhek csökkentése érdekében lehetővé tegyék a forgalmazók számára, hogy egyéb, uniós vagy tagállami jogszabályok alapján gyűjtött adatokat használjanak a jelentéstételi kötelezettségük teljesítésére abban az esetben, ha a jelentéstétel megfelel a IV. mellékletben meghatározott követelményeknek, valamint az I. és III. mellékletben leírt meghatározásoknak.
- (15) A forgalmazóknak a 98/70/EK irányelv 7a. cikke (4) bekezdése szerinti közös jelentéstétele elősegítése érdekében az irányelv 7a. cikke (5) bekezdésének c) pontja megengedi az ehhez szükséges minden szabály megállapítását. Az ilyen módon történő jelentéstétel elősegítése kívánatos, hogy elkerülhető legyen a zavar a tüzelőanyagok fizikai mozgásában, mivel a különböző forgalmazók különböző összetételű különböző tüzelőanyagokat hoznak forgalomba, és ezért az ÜHG-kibocsátások csökkentésével kapcsolatos célkitűzések teljesítéséhez adott esetben különböző mértékben kell forrásokat mozgósítaniuk. Ezért szükséges a forgalmazók azonosításának, a forgalomba hozott tüzelőanyag vagy energiaforrás mennyiségének, típusának, beszerzési helyének és származásának meghatározását harmonizálni. Továbbá a határon átnyúló közös forgalmazói jelentéstételek kétszeres beszámításának elkerüléséhez szükséges a Bizottság részére történő tagállami jelentéstétel harmonizációja annak érdekében, hogy az egy vagy több tagállam kettő vagy több forgalmazója által alkotott csoport bármely forgalmazójával kapcsolatos kötelező információk rendelkezésre álljanak az összes érintett tagállami hatóság számára.
- (16) A 98/70/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdése szerint a tagállamoknak az előző évre vonatkozó nemzeti tüzelőanyag-minőségi adatokról éves jelentést kell benyújtaniuk a 2002. február 18-i 2002/159/EK bizottsági határozat²⁴ szerinti formában. A 98/70/EK irányelv 2009/30/EK európai parlamenti és tanácsi²⁵ irányelv általi módosításainak és a tagállamokat terhelő további, később bevezetett jelentéstételi kötelezettségek figyelembevételéhez a hatékonyság és a harmonizáció érdekében célszerű tisztázni, hogy a tüzelőanyag-minőségi adatokra vonatkozó, a 98/70/EK irányelv 8. cikkében előírt jelentés hatálya alá tartozó mely információkat kell jelenteni, valamint indokolt bevezetni az ezen adatok forgalmazók és tagállamok általi benyújtására vonatkozó formátumot.
- (17) A Bizottság 2012. február 23-án intézkedéstervezetet terjesztett a 98/70/EK irányelv által létrehozott bizottság elé. Ez a bizottság nem tudott a szükséges minősített

²⁴ A Bizottság 2002. február 18-i 2002/159/EK határozata az üzemanyagok minőségére vonatkozó nemzeti adatokat összefoglaló beadvány egységes formájáról (HL L 53., 2002.2.23., 30. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/30/EK irányelve, a benzinre, a dízelolajra és a gázolajra vonatkozó követelmények, illetőleg az üvegházhatású kibocsátott gázok mennyiségének nyomon követését és mérséklését célzó mechanizmus bevezetése tekintetében a 98/70/EK irányelv módosításáról, a belvízi hajókban felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozó követelmények tekintetében az 1999/32/EK irányelv módosításáról, valamint a 93/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 88. o.).

többséggel véleményt nyilvánítani, ezért helyénvaló, hogy a Bizottság a 2006/512/EK tanácsi határozat 5a. cikkének (4) bekezdése szerint e javaslatot a Tanács elé terjessze.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Alkalmazási kör

Ez az irányelv a közúti járművek és a nem közúti önjáró munkagépek (beleértve a belvízi hajókat, amikor nincsenek tengeren), a mezőgazdasági és erdészeti traktorok, valamint a kedvtelési célú vízi járművek (amikor nincsenek tengeren) meghajtásához használt tüzelőanyagokra és a közúti járművekben használt villamos energiára vonatkozik.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Az irányelv alkalmazásában a 98/70/EK irányelvben foglalt fogalommeghatározásokon túlmenően a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „termelésoldali kibocsátások”: minden, a nyersanyagoknak az I. melléklet szerinti üzemanyagot előállító olajfinomítóba vagy feldolgozóüzembe történő belépése előtt bekövetkező ÜHG-kibocsátás;
2. „természetes bitumennyersanyag”: az olajfinomítás bármely nyersanyagának forrása, amely:
 - kitermelési helyén a tárolórétegben az Amerikai Anyagvizsgáló Társaság (ASTM)²⁶ D287 vizsgálati módszerében meghatározottak szerint az Amerikai Kőolajipari Intézet (API) sűrűségbesorolása szerint 10-es vagy alacsonyabb fokozatú;
 - tárolórétegbeli hőmérsékleten az alábbi egyenlettel számított értéknél magasabb éves átlagos viszkozitással rendelkezik: $\text{Viszkozitás (Centipoise)} = 518,98e-0,038T$; ahol T a Celsius-fokban kifejezett hőmérséklet;
 - a 2658/87/EGK tanácsi rendeletben²⁷ meghatározott Kombinált Nomenklatúra szerinti 2714 KN-kóddal jelölt kátrányos homok meghatározása alá tartozik; és
 - a nyersanyagforrás kinyerése bányászati kitermeléssel vagy gőzzel segített gravitációs lecsapolással történik, amely esetben a hőenergiát elsősorban nem magából a nyersanyagforrásból nyerik;

²⁶ Amerikai Anyagvizsgáló Társaság, <http://www.astm.org/index.shtml>.

²⁷ A Tanács 1987. július 23-i 2658/87/EGK rendelete a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

3. „olajpala-nyersanyag”: szilárd kerogént tartalmazó sziklaformációban található bármely, a 2658/87/EGK tanácsi rendeletben²⁷ meghatározott Kombinált Nomenklatúra szerinti 2714 KN-kóddal jelölt olajpala meghatározása alá tartozó finomítói nyersanyagforrás. A nyersanyagforrás kinyerése bányászati kitermeléssel vagy gőzzel segített gravitációs lecsapolással történik.
4. „hagyományos nyersolaj”: bármely, származási helyén a tárolórétegben az ASTM D287 vizsgálati módszere szerint mérve az Amerikai Kőolajipari Intézet sűrűségbesorolása szerint 10-nél magasabb fokozatú, a 2658/87/EGK tanácsi rendeletben²⁷ meghatározott Kombinált Nomenklatúra szerinti 2714 KN-kódhoz tartozó meghatározás alá nem tartozó finomítói nyersanyag.

3. cikk

A, bioüzemanyagoktól eltérő, forgalmazott tüzelőanyagok és villamos energiaforrások ÜHG-kibocsátási intenzitásának számítására szolgáló módszer és a tüzelőanyag-forgalmazók általi jelentéstétel

- (1) A 7a. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a tüzelőanyag-forgalmazók az I. mellékletben előírt módszertant használják az általuk forgalmazott tüzelőanyagok ÜHG-kibocsátási intenzitásának meghatározására.
- (2) A 98/70/EK irányelv 7a. cikke (1) bekezdése második albekezdésének és a 7a. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok előírják a forgalmazók számára, hogy az adatokat az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott meghatározások és számítási módszertan használatával jelentsék. Az adatokat évente, az ezen irányelv IV. mellékletében meghatározott sablon használatával kell jelenteni.
- (3) A tagállamoknak a tüzelőanyag-forgalmazóként működő kis- és középvállalkozások esetén az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott egyszerűsített módszertant alkalmazniuk kell.

4. cikk

A tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelmények és az ÜHG-kibocsátási intenzitás csökkentésének számítása

A forgalmazókra vonatkozó, a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségeknek való megfelelés ellenőrzéséhez a tagállamok előírják a forgalmazók számára, hogy a tüzelőanyagok és a villamosenergia-források terén a teljes életciklusra vonatkozóan elért ÜHG-kibocsátáscsökkentéseiket összehasonlítsák az ezen irányelv II. mellékletében meghatározott, tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelményekkel.

5. cikk

A tagállamok általi jelentéstétel

- (1) A 98/70/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentéseik Bizottsághoz történő benyújtása során a tagállamok a Bizottság számára adatokat szolgáltatnak az említett irányelv 7a. cikkében, továbbá ezen irányelv III. mellékletében meghatározottaknak való megfeleléssel kapcsolatban.
- (2) A tagállamok az ezen irányelv III. melléklete szerinti adatokat az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által a 401/2009/EK rendelet²⁸ alapján rendelkezésre bocsátott ReportNet eszközök felhasználásával nyújtják be. A tagállamok a jelentéstételi adatokat elektronikus adatátvitellel viszik be az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által kezelt központi adattárba a IV. melléklet alapján előkészített és abban előírt sablon használatával.
- (3) Az adatokat évente, a IV. mellékletében előírt formátum használatával kell szolgáltatni. A tagállamok értesítik a Bizottságot a bevétel dátumáról, valamint az adatok ellenőrzéséért és jelentéséért felelős illetékes hatóság kapcsolattartójának nevével.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 401/2009/EK rendelete az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).

6. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb [az elfogadást követő tizenkettedik hónapig] értesítik a Bizottságot ezekről a rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik az e rendelkezéseket érintő minden későbbi módosításról is.

7. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [az elfogadást követő tizenkettedik hónapig] hatályba léptetik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
elnök